

НАРОДЕН ТЕАТЪР - СОФИЯ

Протокол на Художествения съвет, състоял се на 1.XI.1951 г.
по приемане пиесата "Лайпциг 1933".

ИЗКАЗВАНИЯ:

Предс. Жак Натан	стр.	12
Петър Григоров	"	1,2, 3
Йордан Милев	"	3,4
М. Барьмова	"	4,
Гочо Гочев	"	4,5,
Н.О. Масалитинов	"	5
Петър Димитров	"	5,6
Филип Филипов	"	6,7
Николай Лилев	"	7
Теню Стоянов	"	7,8
Камен Зидаров	"	8,9
Стефан Каракостов	"	9
Георги Милев	"	9, 10
Женя Дюстабанова	"	10
Стефан Сърчаджиев	"	10
Б.А. Бабочкин	"	10,11,12

НАРОДЕН ТЕАТЪР - СОФИЯ

ПРОТОКОЛ

На заседанието на Художествения съвет, състояло се на
1 ноември 1951 г., по приемане на
пиесата "Лайпциг 1933".

Открито от подпредседателя на КНИК Мак Натан, 13 ч.

ПРЕДС. МАК НАТАН: Има гумата д-р. Петър Григоров.

ПЕТЪР ГРИГОРОВ: Другари! Най-напред ще ви кажа, че не съм специалист. Аз съм волюмпер, любител на театъра, но и не последък много малко посещавам това светилище на културата. Не бях на вечерното представление и не мога да направя сравнение, не мога да ви уверя, че пиесата ми направи необикновено впечатление. В процеса в Лайпциг станаха неща поразителни, дурдоащи, както казват французите, които действуваха като мълнии. Там публиката беше много по-отзивчива. Сега на сцената виждам само един полицай в съда, а в Лайпциг имаше много детективи, повече отколкото полицаи, за да подслушват какво се говори. Журналистите бяха най-активните. Те представляваха общественото мнение. Публиката там беше свѣтът и съвсем не беше тая малка група, която виждам на сцената.

Адвокатите бяха пратеници на партията и не бяха като този доктор Тайхерт, който в същност мразеше Димитров, не можеше да го понася физически. Той и към мене се държа така нежелно, че дори ми провери паспорте, като полицай. За това аз му казах: "Вие адвокат ли сте, господине, защитник ли сте, или сте човек на Полицай-президиума на Александерплац. На сцената Тайхерт е изведен в много приличен вид. Това е исторически неверно.

Ван дер Лубе - не Любе! Кой го е кръстил Любе, когато той се е казвал Лубе - е един декласиран тип, малко нещастно командче, команденче, което няма никакви маниери. Той бе един жалък човек, останка от човек, парцай, бивш човек. А тук е представен другоиче. Той даже тук избухва, а в съда нямаше сили да си отвори устата. Тук няма историческа правда. Той трябва да се представи като секретен, случаен гост на Берлин, който не знае немски език и който се стужава да говори. А тук сте го дали много фин, много културен, даже протоколен. А той не можеше да каже две немски думи една след друга.

Образът на др. Димитров ми донася на няколко места, но на някои места артистът излезе от релсите. Бай Георги беше голяма сила, беше енергичен и авторитетен, и съдновременно сдържан и културен. Умееше да говори, особено на председателя доктор Бюнгер и на прокурора. Между впрочем прокурорите там бяха двама в червени роби - доктор Барнер и Паризиус, а тук виждам само един. И разположението ми в залата не беше правилно.

Артистът, който играе Димитров, много завла, прелива, съединява думите, а Димитров беше много отримист и лиричен, рязък, определен. Всяка дума беше куршум за врага, куршум, който удря и оставя рани. А артистът прави мезон, както правят днес французите и никак не мога да доловя думите на Димитров. Димитров беше много разбран. Той разстеше всеки ден в процеса и на края започна да проясня реди, които поразяваха.

Той не беше така избухлив. Той беше коварен, подъл, ^{Иезид} защото местото му е такова. Той умееше да се сдържа.

Присъстващата публика много често резгираше и много често председателят доктор Бюнгер трябваше да говори, както на публиката, така и на Димитров, защото публиката беше поразявана от словото на Димитров. Имаше моменти, когато чувствавахме, че като че ли залата се залялява под краката ни. Ние не можехме да устоим. Сдържахме се, но от възбудата се изправяхме. Журналистите тичаха често към нас за осветление.

Има някои крайности. Когато видях др. Димитров в затвора. Той имаше риза, другари. Синята риза сега никак не му подхожда. Сменете я със сива. И костюмът му беше сив в съда. В началото той беше много измъчен, защото са се носили с него страшно сурово. Той имаше дупки на ръцете си от бележниците. Бяха му отнели и парите и не е могъл да си купива цигари. Правил е саръчловешки усилия в затвора да ^сдържи бележки. Той любеше процеса. Имаше в него нещо величествено. Журналистите казваха: "Какъв красавец, какъв художник, какъв поет!"

Не знам дали сте гонили абсолютната, обективната натуралистична истина - може би това не е била вашата цел - но не схващам, че езикът на артиста, който изобразява Димитров - думата на тая пиеса, трябва да бъде по-отримист и лсен. Той, негов жест с ръцете трябва да стане по-чест. Той изразява човека у него. Беше типичен и погледът, който той хвърляше към публиката, значи - към света. Той се извършеше със цялото си тяло. У него имаше фалсет, фалшив тон, всичко беше измерено. Той умееше да имитира в гами. Той имаше гами даже в личните си отношения. Дори когато

виждаше, че е на ръба на пропаста, той си даваше друг тон.

На няколко пъти видях прескелени сцени, като например сцената с Ван дер Лубе.

Димитров в театъра трябва да се доближи до истинския Димитров, да стане онзи жив Димитров, в който имаше много огън. Погледът му беше запалян. Очите му бяха две звезди, които горяха през всичкото време, които подчертава непосредствена връзка със слушателите, със света. А тук виждаме един кланец поглед, който нико не пали.

Верно е, че има някои ефекти, като например в края. Но най-главното е езикът, който трябва да се поправи, и жестът на ръцете. Трябва да се избегне фалшивият драматизъм. Тогавашмятам, че пиесата не спечели.

Не разбирам, защо спектакълът завършва с картина от България. Това е исторически неверно. Ние искаме да говорим за пиесама относно атентата в Света Неделя. Защо се спира това в пиесата?

ПРЕДС. КАМ. НАТАН: Тя работи трябва да се движат.

Има думата др. Йордан Милев.

ЙОРДАН МИЛЕВ: Другари! Мисля, че щеше да бъде по-добре, ако бяха поканили да видят пиесата, ония които са живели и работили с др. Димитров дълги години - Никола Пенев, Драгой Кудмевков, Асен Захариев и други, които са били в заседания, в конференции с Димитров. Смятам, че тук има едно опущение.

Моето впечатление е, че др. Темелков в профил дава външно Георги, но по вътрешно съдържание не можа да демонстрира, да подчертае образа. Георги бе темпераментен. Макар че в един момент говори високо, той е спокоен. Даже в личен разговор с някого той говори отсечено, хвърля куршуми, както каза Григоров, но това не забелязах у Темелков вчера. А се възхищавам от актьора въобще на сцената, но вчера др. Темелков не можа да ме възхити, да ме раздвижи и да ме доближи до фигурата на Георги. Вчера той така приказваше, че ако бе между нас жив Георги да го слуша, щеше да каже на артиста: Но-добре надей ме представя.

До колкото мога да преценя, Савов ми направи днес голямо впечатление. Верно е, че по страните на лицето си Димитров имаше такива едни малки дупчинки, когато беше по-слабичък, но иначе във врата Савов не можа да представи Димитров. Имаше моменти, когато Савов пресилваше, форцираше. Ако се поправят тия неща, Савов ще бъде по-удачен.

Георги никога не се изляташе, както направи в последния момент Савов. Да не говоря за Темелков. Георги никога не казваше - "слушам, моля", ако му се направи упрек. Той ще прещелчи, ако не е съгласен и демонстративно ще седне. Наблюдавал съм го в парламента, когато е имал реплика с Тодор Тодоров, "парламентарният лъв", на когото Георги винаги даваше да разбере с кого има работа. Не вярвам Георги да е казал в Лайпциг "слушам" и да се подчини.

Не е най-тихо изобразена и баба Парашкева. Тя е също бойка жена, упорита, смела, находчива, което нещо не забелязахме тук днес. Вчера беше друго. Сега в милията тя бе представена по-смела, енергична.

ПРЕДС. ЖАК НАТАН: Има думата др. Барьмова, за да ни каже своите впечатления от днешната игра и да направи сравнение с вчерашната игра на др. Темелков.

М. БАРЬМОВА: В сравнение с вчерашния образ от Темелков, немирам, че др. Савов като че ли малко по-подхожда по темперамент. Но е издържан. Също и по фигура по-подхожда и особено по походка, по движения. В репликите той като че ли дава по-правилен образ на Димитров, отколкото вчерашния другар. Не е добре лицето му. Димитров е по-енергичен, а вчера беше по-непохождащ. Савов се движи по-естествено, по-близо до движенията на Димитров. Според мене по-подходящ е Савов. Разбира се, зависи от вашата преценка. Вие можете по-добре да прецените това изкуство. Аз немирам, че Савов във всяко отношение е по-близо до образа на Димитров, като се изключат някои неща.

ПЕТЪР ГРИГОРОВ: Някои избухвания и ефекти.

МИЛЕНА БАРЬМОВА: Не съм съгласна с др. Григоров и с др. Милев, че Димитров никога не се е вълнувал и не е избухвал, че не се е нервирал. Той в съда проявяваше тия избухвания. И не можеше друго яче, предизвикваше го. Той не можеше да приеме много неща там и цял почервяваше, когато спореше с тях. Но разбира се, Савов може да избегне някои прекалени неща в избухванията и да се доближи повече до нашия Димитров.

ПРЕДС. ЖАК НАТАН: Има думата Гоcho Гочев.

ГОЧО ГОЧЕВ: Наистина, другари, има едно неудобство, че трябва да преценим от всяка страна един такъв спектакъл, който изобразява една историческа епоха. Напреженията бележки от др. Григоров са много ценни за спектакъла. И двамата другари имат своите слабости и своите достойнства в изобразяването на Димитров. А аз не зная дали е въпрос за управлението на театъра, кой трябва да играе на премиерата. Може би театърът сам не реши въпросът, защото и Темелков и Савов създават сравнително променливи, правдиви

образи - може би не е това, което е в действителност, но ние даваме максимум на това което можем с нашите актьори. Ние сме актьорите на СССР. Важно е дали спектакълът има въздействие, дали възпитателно. Спектакълът въздействува много силно.

В пиесата не е твърсен груб натурализъм. Спектакълът е изграден по друга линия. Др. Бабочкин трябва да преодолее много слабости, но не може да възсъздаде действителността напълно такава, каквато е била.

Моето мнение е, че и двата образа са приемливи. Ние не можем да решим дали единият или другият е по-добър. Но все пак, според мене, Савов е по-жив.

ОВАЖДАТ СЕ: " ти проваля чедър. /Бяхх/

ГОЧО ГОЧЕВ: Не че не мога да ви кажа кой е по-добър, но трудно е да се направи баланс. И режисьорите балансират и не се изказват. За мене Темелков е по-добър, но в какъв смисъл? Той награжда образа повече с външни средства, но не е изразителен, **каквото** го дава Савов. В сцената в съда Савов го дава по-правдив, по-верен, по-революционен, но няма същност, няма идеологични моменти. В това отношение Савов малко го сизвява. Темелковта е по-изразен, дава го по-революционно и в бъдеще смятам той повече ще израстне, макар че Савов е по-чувствителен, но-жив. Обаче не напомня толкова Димитров, колкото Темелков.

Това е общото ми впечатление. Темелков за мене е малко по-приемлив, макар че има редица слабости в неговия образ, макар че е изграден по-външно.

ПРЕДС. ЖАК НАТАН: Има думата др. Масалишкинов.

Н.О. МАСАЛИШКИНОВ: На 3 ноември ще се играе премиерата и трябва да решим кой да играе главната роля. Вие не можете да присъствувате на спектакъла, защото бях болен, но виждам, че единият и другият артист имат достоинства и недостатъци. И двамата играят добре. За да не става огорчения в театъра, нека първ играе Темелков, както беше обявено, а втори - Савов. Представлението е прекрасно и има голямо въздействие. /Някои ржонплексят/

ПРЕДС. ЖАК НАТАН: Има думата др. Петър Димитров.

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: И двамата другари са положили големи усилия и дар да защитят ролята, разбира се, не така съвършено и пълно както ми се иска. Виждаме как се възнува публиката. Това е действително много въздействуващ спектакъл. Гледах вчера Темелков и не знам защо - дали защото съм много близък с Темелков, дали защото ми е приятел, дали защото дълго сме работили заедно и защото съм добре настроен към него - но колкото и да искам да се освободя от това и да гледам по-обективно, пак ми се струва, че

Темелков е по-интелектуален, по-учен, по-сдържан и някакъв по-вътрешен.

ПЕТЪР ГРИГОРОВ: По-подходящ на Димитров.

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: Познавам Димитров и нямам си това, ако мога да кажа "дърляне" от страна на Савов от момент на момент, не съвпада с характера на Димитров.

И др. Казимиров ми каза, че е забелязал това, което и аз забелязах - че публиката изкъде не реагираше на някои фрази на Темелков и те пропадаха.

БОРКА ИОРДАНОВА: Случайно стават тия неща.

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: Темелков може да паде по-верен физически образ на Димитров. Аз познавам Димитров от 1910 година и мога да кажа, че той беше изключителна фигура. Той имаше силен вътрешен живот. Като заговорих с него, той те пленява. За това смятам, че не е лесно да изобразиш Димитров. Смятам, че Темелков е по-въздействащ, по-приемлив, макар че и Савов е добър. Добре е Темелков да играе пръв, а след него Савов на второто представление, за да не се изникне огорчение.

ПРЕДС. ЖАК ПАТАН: Има думата др. Филип Филипов.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: аз искам, по повод казаното от др. Петър Григоров за последната картина, да защита тая картина от всяко гледище. Първо тя има емоционално въздействие върху зрителите, защото представя осъществяване на мечтите на Димитров, на неговите блянове. Театралното изкуство не е за кабинетни специалисти, а за народните маси. Тук народът трябва да види Димитров, Червенков, Коларов. Последната картина е апотеоз на Димитров и тая картина е исторически верна.

ТЕМО СТОЙНОВ: Исторически не е свързана с процеса. Ако искаш кога и десет такива да ти напише.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Тая картина се прие добре от публиката. Само че завесата трябва да стои малко по-дълго време отворена.

Б.А. БАВОЧКИН: Колкото е нужно!

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Последната картина трябва да остане. Днес беше по-добре направена технически.

И двамата артисти манасят задоволително образа. Маса хора познават Димитров и много хора, които са гледали двата спектакла, ми казваха, че и двамата образа са напълно приемливи. За мене лично Темелков дава повече от Савов. Според мене Темелков като актьор има очарование, добротата вътрешна и за това той ме пленява. Темелков изобщо не може да играе отрицателни герои, защото има добротата и очарование, което пренася върху образа.

В Савов пък има повече племък, какъвто е имало у Димитров, макар че Савов го проявява повече външно, но благодарение на това, той също дава ценен образ. Но той дава пък и нещо сурово от Димитров и това малко дразни. Аз искам да видя един Димитров с ореол. Когато стане да говори Димитров, да говори Димитров, а тук говори Стефан Савов.

Аз ценя и двамата актьори, но за мене по-приемлив е Темелков. За да не се огорчава никой, нека, както казва др. Мисселитинов, си върви по този ред: Темелков и после Савов.

ПРЕДС. ЖАК НАТАН: Има думата др. Николай Лилчев.

НИКОЛАЙ ЛИЛЧЕВ: Според мене, др. Аспарух Темелков е ~~по-добре~~ ^{по-добре} в своите виждания за образа на Димитров. Репетициите с него минаха многодобре. Той въздействува много върху публиката.

Не намирам неудобство да излизат и Савов. Най-добре е, след като видим двамата, да решим въпроса. Верно е, че във вчерашната репетиция Темелков беше малко по-лово, отколкото в по-ранните му репетиции. Трудно е изобразяването на такъв исторически образ. Савов сам пожела да играе тая роля, след като тя бе дадена най-напред на Темелков. Намери се, че най-добра маска ^{за} Димитров не имат Темелков и Савов.

Според моето скромно мнение, макар и двамата двата образа ^{та} не задоволяват напълно, ~~не~~ ^{не} да се редуват двамата артисти. Нямаме един артист, който всеотдайно да задоволи исканията. Според мене, добре е да излезе най-напред Темелков, защото той дава един ~~много~~ ^{много} значителен Димитров, пък и Темелков вече е свършил с убеждението, че той трябва да играе тая роля.

ГОЧО ГОЧЕВ: Това не ех пренка. Трябва да възникнаме актьорите.

НИКОЛАЙ ЛИЛЧЕВ: Савов повече се гневи, при разпита, като че ли е раздробен от ония, които се разпитват в съда, а се казва, че у Димитров има спокойствие, сдържаност и самообладание.

ТЕМЪ СТОЯНОВ: Не е верно, че при всички обстоятелства е бил сдържан.

НИКОЛАЙ ЛИЛЧЕВ: По благородство на образа на Темелков ^е ~~много~~ по-напред и би трябвало той да играе първи, а втори да играе Савов.

ПРЕДС. ЖАК НАТАН: Има думата др. Ташо Стояков.

ТЕМЪ СТОЯНОВ: Не става тук дума да отричаме като актьори Темелков или Савов, нито на кого най-напред е дадена ролята, та той да трябва да играе сега пръв. Трябва да кажем открито и смело кой ще бъде по-добър. Аз съм по-добър приятел с Темелков, отколкото със Савов, ако е думата за приятелски отношения, и Темелков въобще ми е по-симпатичен, обаче Савов, с оглед интересите на спектакла,

отговаря повече на изискванията на драмата и на търсенията на режисьора. Др. Бабочкин трябва да си каже сериозната дума. Савов е по-приемлив, макар че като гледъме още няколко пъти спектаклите, ще открием нови недостатъци и предимства и в двамата артисти. В държането на Димитров в "Лайпциг" не беше типично тактичността и спокойствието. Напротив, там той беше настъпателек, енергичен, бореше се срещу ония, които го държаха в плен и той ги разгони със своята енергия. Там той бе съобразителен, истински борец, който прояви своя патриотизъм, своята партийност, за да дойде до разгромяването на врага. Всичко това по-добре се дава от Савов, от обществено-политическо гледище, отколкото го дава Темелков. Темелков разбира се, с повече усилия може да постигне още повече и ще го приемем, но въпросът е сега кой повече отговаря на задачите. И двамата са приемливи, но Савов е по-приемлив.

ПРЕДС. ЖАК НАТАН: Има думата др. Камен Зидаров.

КАМЕН ЗИДАРОВ: Вчера не взех думата, но понеже днес трябва да се реши въпроса кой трябва да играе пръв, ще си каже открито пред вас думата, за да не мислите, че искаме консперативно зад кулисите да решим въпроса. Образът на Димитров е свръхсилите на нашия театър. Не напразно две години си блъскаме главата да намерим артист и пиеса за Димитров. Тая пиеса е големоизпитание за театъра. Само усилията и помощта на др. Бабочкин разрешихме бързо тоя въпрос. Без др. Бабочкин нямаше да имаме пиеса за Димитров.

Вчерашната репетиция беше нещастна за Темелков. Казахме му, че трябва да премахне тоя лисон, тия ужасни кривелия на устата, това биковско гледане с очи, но Темелков не взема от дума. Той е опасен артист. Аз мисля, че той бързо ще се поправи и ще се приближи до образа, до даде най-любавото, което силите му позволяват. Аз, разбира се, държа повече за Темелков и бих желал да превъзхожда Савов, но за сега това не е така. Савов е по-мобилизиран на сцената, по-организиран е и дава по-реален образ на Димитров, отколкото Темелков. У Савов има темперамент, вътрешен огън. С времето и Темелков ще израстне повече. А до се отнася до това кой ще играе пръв, тоя въпрос лесно ще се реши. И двамата артисти още има да работят. Бележките, които направихме тук, Пригоров и другите ще ги вземем предвид, но няма да възпроизвеждаме обективната действителност. Искане да дадем емоционален образ, който да въздействува на публиката. Савов не ни харесва във втората картина, когато падна гласът му.

БОРКА ИОРДАНОВА: Развълигува се. Всеки автор може да се развълигува.

В.А.БАВОЧИНИ: Това любители ли са или са артисти??

ТЕНО СТОЙНОВ: Това е старо наследство.

КАМЕН ЗИЦАРОВ: Тоя спектакъл ще расте постепенно. Ще вземем пред вид направените бележки. Ще се стремим да не огорчим нашите артисти. Уверен съм, че Савов няма да бъде огорчен за това, че Темелков ще играе пръв. Той е достатъчно умен човек, за да разбере, защо Темелков трябва да бъде пръв. Оставете този въпрос да го разрешим в театъра.

ПРЕДС. ЖАК НАТАН: Има думата Стефан Каракостов.

СТЕФАН КАРАКОСТОВ: Много е хубава тая практика тук да си казваме мнението преди публиката, но смятам, че въпросът ще се реши от публиката. Ще си кажа мнението без да се колебая. По-рано при разглеждане на пиесата "Разлом", която бе режиссирана от Сърчаджиев аз останах сам на особено мнение и устоявах в печата мнението за неправилната постановка. Очудвам се на другерите, които сравняват двата образа, дадени от Темелков и Савов. У Темелков има монументалност, дълбочина, възнеение, широта, чувствавам гиганта. Той дава историческата личност на сцената. Това, което дава Темелков, превъзхожда извънредно много и по дълбочина, и по убедителност, и по звучение на дъвката, и по релефност онова, което дава Савов. Обаче и аз вчера не бях доволен от Темелков. Маската не беше добра, осветлението беше лошо. Днес маската беше беше убедителна, тъй както я даде Савов, ~~и беше по-добра от тази на Темелков~~. Савов днес изкочи малко повече напред, ^{в картината} ~~но направи~~ ^{срещна}

не един комунист, не един борец и интернационален пролетарски вожд, а един дружок, ^{чужденец} ~~чужденец~~, далничко, далничко. Речта му пропадна, нямаше релефност. Контактът между Темелков и публиката е много по-жив и въздействащ. Докато при Савов всичко минава равно, при Темелков всичко върви по-развълигувано. Сцената в съда трябва да бъде дадена по-добре. За сега само Темелков ~~е~~ дава повече с оглед на целия образ.

ПРЕДС. ЖАК НАТАН: Има думата др. Георги Милев.

ГЕОРГИ МИЛЕВ: След като вчера гледах Темелков, а днес Савов, впечатлението ми още повече се подчертава ^{не} ~~не~~ ползва не Темелков. И двамата актьори са ценни, но ето че и у Савов има някакъв качества. В него пък има повече емоционалност, повече жар, отколкото у Темелков. У Темелков пък излиза нещо историческо. В двете картини в съда Савов по-добре живее на сцената. В двукантата му има нещо, което повече допига до хората, които познават

Димитров. Като зрител, като човек от публиката, мене повече ми допада Савов. С тия неща той - превъзхожда Темелков.

ЖАК НАТАН: Има думата др. Достабанова.

ЖЕНЯ ДОСТАБАНОВА: Според мене Савов дава повече от другаря Димитров, отколкото Темелков. Ония, които познаваха др. Димитров отблизо, ще кажат същото.

ПРЕДС. ЖАК НАТАН: Има думата др. Сърчаджиев.

СТЕВАН СЪРЧАДЖИЕВ: Трябва да се вземе предвид както очарованието, което се излъчва от образа даден от Темелков, така и онова, което виждаме у Савов.

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: Ти говориш като Патмалъосин.

ГОЧО ГОЧЕВ: Твоят чадър е много голям.

ТЕЙО СТОЯНОВ: Това не е един чадър, а е цял цепенли. С два чадъра скачам. /Смях/

СТЕВАН СЪРЧАДЖИЕВ: Ако можем да съединим тия два образа, би се получило нещо по-пълно. Ито единият, нито другият не дава големия образ. Но сега по-ме удовлетворява образа на Савов. По-нататък в играта и двамата ще уесняват образа и Темелков ще прояви също още качества, но за сега Савов е по-близо до образа.

ПРЕДС. ЖАК НАТАН: Има думата др. Бабочкин.

Б.А. БАБОЧКИН: Другари! Вие не обърнахте нужното внимание на казаното от др. Григоров и от др. Милев, а минахте към един практически въпрос за театъра. Аз приемам всички бележки много сериозно, но ето къде е бедата. В моя актьорски живот аз съм се срецнал много пъти вече с проблема за изобразяване на исторически личности и всеки път, когато се срецнал отново с такъв проблем се заричам никога да не минам работа с исторически материали, на които свидетелите са още живи.

ОБАЩАТ СЕ: Много правилно, много правилно!

Б.А. БАБОЧКИН: И същата ми е все така нещастна да попадам все на такива материали! •/Смях/. Тук поите това е добро, че нямаме случая с филма "Ленин през октомври", който бе работен на времето. Ленин бе игран от актьора Очукин. В тая роля той се счита напрецеля си, че това е негов педьовър, но аз говорих тогава с Надежда Константиновна - Крупская по тоя въпрос - това не е задължително да се пише в програмите - и мога да ви кажа, че тя бе просто възмущена, намираща, че това не е Ленин.

Отнася се за различни гледища точки. Аз в живота си никога не бих желал да се заеман за една таква чисто въвеждана работа, ако мога така да се изразя. Вие разбирате какво е работата. Ние можем много нещо да направим, но не можем всичко

да направим. За това въкъде работата не е задоволителна. Ще минат години и всеки изпълнител ще дава ролята по друг начин. Такава е спецификата на нашето изкуство, това не може да се избегне.

Ние нямам неточности. Помнете в какво положение нападък-ме с автора. Ние нямаме никаква възможност да поемем на сцената Тимев и Попов. Ние даваме само това, което е необходимо. Казаното от някои, които са били в процеса, е правилно, но ние нямаме възможност, както в кинематографията, да дадем и журналистите, и публиката, и т.н. Процесът траеше три месеца, а на нас ни дават само 45 минути! Ние не можем да направим всичко.

Трябва да ви кажа, че вчера аз бях ужасно огорчен. Огорчен съм и днес. Вчера очаквах съвсем друго за обрза, но не го получих. Получих много малко материал. И днес същото! Нямам никакво желание да правя упрек нито на единия, нито на другия актьор. Ще кажа и днес това, с което починах вчера: когато актьорите нямат недостатъци, всички недостатъци са на режисьора, а когато актьорите са добри, това се приписва като заслуга на режисьора. И у единият, и у другия актьор, разбира се, има достойнства. Аз виждам всичко недостатъци на Темелков, но се надявах, че публиката ще му подпомогне някои неща. Но ще публикува е това! От ния и кирпич не става! Между впрочем, хвърлям този упрек. Защо публиката не е по-пламенна? Защо тук никога не се дозата да аплодира? Правя сравнение с публиката у нас. Публиката тук не реагира ванзави, както трябва, а гледам - интелигентни хора. Аз исках, че добрата пиеса трябва да средне добра реакция в зрителната зала. Може човек да помисли, че всичко е пропаднало.

Надявам се, че публиката в спектаклите от сега нататък ще бъде по-друга - ще реагира по-добре, защото тя ще плаца. Докато публиката на генералните репетиции не плаца. Защо е това, моля ви се, така? Аз не разбирам. Имаше такъв случай и във Вахтанговия театър: публиката, която не плаца, не ръкоплеска.

СТЕВАН КАРАКОСТОВ: Ще видите на премиерата какви ръкоплескания ще има.

Б. А. БАБОЧКИН: Не! Аплодира само истинската публика, която е дала пари за билета си. За това аз искам да се умножат в театъра гратисите! /Смях/.

Намирам, че Темелков и Саров вземат никаква вина. И драмите понесоха доста огорчения. Кой да излезе пръв? Трябва да предоставим този въпрос за разрешаване, както се полага в такива случаи, на др. директор на театъра.

ОВАКДАТ СЕ: Много правилно.

Б.А.БАБОЧКИН: Ще има благородно съревнование между двамата артисти. Сега, обаче, нито единият, нито другият е напълно готов. Обаче това не значи, че трябва да зацържим спектакла. Нека пред публиката да продължи това благородно съревнование. Единият от тях, а може би и двамата едновременно, ще дойдат да един по-добър образ.

ПРЕДС. ЖАК НАТАН: Да проверим работата. Комитетът приема спектакъла. Приема и двата образа - допуска ги. Съгласни сме с др.Бабочкин, че двата образа ще се развиват по-нататък. Кой ще играе на премиерата, ще го реши ръководството на театъра, заедно с режисьора, с др.Бабочкин.

СТЕФАН КАРАКОСТОВ: Няма ли да се кажат няколко думи за Гьобелс?

ПРЕДС. ЖАК НАТАН: Разбрахме се вчера за него.

СТЕФАН КАРАКОСТОВ: Аз приемам вчерашния Гьобелс. Аз съм против всякакъв обективизъм. Той беше сигурно уплашен и притиснат до стената. Днешният Гьобелс беше по-положителен.

Заседанието бе приключило в 14 ч. и 30 м.

За заседанието на Художествения съвет, състояло се на
1 ноември 1951 година, присъствували:

Председател Жак Натан

Петър Григоров

Йордан Милев

Б. Баръмова

Гочо Гочев

Теню Стоянов

Георги Милев

Женя Дюстабанова

Камен Зидаров

Б.А. Бабочкин

Н.О. Масалитинов

Стефан Каракостов

С. Каракостов

Петър Димитров

Петър Димитров

Николай Лилиев

Николай Лилиев

Стефан Сърчадиев

Филип Филипов

Филип Филипов